

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION EXTRAORDINAIRE DE 1965.

3 AOUT 1965.

Proposition de loi tendant à accorder aux prisonniers politiques ayant subi en déportation une captivité de six mois sans interruption et qui sont atteints d'une invalidité de plus de 25 %, le bénéfice de la loi du 7 juillet 1964.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

L'article 16, § 1er, de la loi du 7 juillet 1964 prévoit que les séquelles tardives de l'internement et de la déportation des prisonniers politiques sont constitutives d'un état pathologique entraînant sans autres conditions, l'octroi d'une invalidité au taux de 10 %, aux bénéficiaires de la loi du 5 février 1947, organisant le statut des étrangers prisonniers politiques et de la loi du 26 février 1947, organisant le statut des prisonniers politiques et leurs ayants droit, s'il en font la demande, et s'ils ont subi :

- « une captivité d'une durée totale d'au moins un an en déportation ou au camp de Breendonk;
- » une captivité comportant six mois ininterrompus au moins, au camp de Breendonk;
- » une captivité, allant, — sans interruption — de la date de l'arrestation en Belgique à celle de la libération du lieu d'internement en déportation ou celle de la libération en territoire belge, au cours d'un transfert d'un lieu de déportation à un autre, si la durée totale de captivité est d'au moins un an. »

Il ne fait pas de doute qu'au cours de la dernière année de guerre, et plus spécialement au cours des derniers mois, les atrocités commises sur les prisonniers politiques ont augmenté en intensité et que la nourriture leur accordée fut plus réduite et de qualité plus médiocre.

R. A 7014.

BELGISCHE SENAAAT

BUITENGEWONE ZITTING 1965.

3 AUGUSTUS 1965.

Voorstel van wet waarbij het genot van de wet van 7 juli 1964 wordt toegekend aan de politieke gevangenen die in deportatie een ononderbroken gevangenschap van zes maanden hebben ondergaan en een invaliditeit van meer dan 25 % hebben opgelopen.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Artikel 16, § 1, van de wet van 7 juli 1964 bepaalt dat de nakomende gevolgen van internering en deportatie van politieke gevangenen een pathologische toestand vormen die de toekenning met zich brengt, zonder andere voorwaarden, van een invaliditeit ten bedrage van 10 % aan de gerechtigden van de wet van 5 februari 1947 tot regeling van het statuut der vreemdelingen-politieke gevangenen en van de wet van 26 februari 1947 houdende regeling van het statuut van de politieke gevangenen en hun rechthebbenden, die een aanvraag indienen en het voorwerp zijn geweest :

- « van een gevangenschap van in totaal ten minste één jaar in deportatie of in het kamp van Breendonk;
- » van een gevangenschap van ten minste zes ononderbroken maanden in het kamp van Breendonk;
- » van een gevangenschap die zonder onderbreking geduurd heeft van de dag waarop de aanhouding in België tot de dag waarop de bevrijding uit de plaats van internering zich heeft voorgedaan in deportatie of op Belgisch grondgebied tijdens het overbrengen van een plaats van deportatie naar een andere, zo de totale duur der gevangenschap ten minste één jaar bedraagt. »

Het lijkt geen twijfel dat de wreedheden tegenover de politieke gevangenen nog verergerd zijn in de loop van het laatste oorlogsjaar en vooral tijdens de laatste maanden en dat hun voeding nog kariger en nog slechter werd.

R. A 7014.

D'un autre côté, on peut penser que leur état général mis à une moins longue épreuve, a pu leur permettre de résister à la mort et d'être finalement libérés, c'est pourquoi, compte tenu des éléments, il est permis d'accorder aux prisonniers politiques ayant subi 6 mois au moins de captivité sans interruption, depuis la date de leur arrestation jusqu'à celle de leur libération, pour autant que le taux d'invalidité pour réparation des dommages subis soit supérieur à 25 % — l'octroi d'une invalidité au taux de 10 % pour réparation des séquelles tardives de l'internement et de la déportation.

G. BEGHIN.

**

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE UNIQUE.

L'article 16, § 1er, de la loi du 7 juillet 1964 prévoyant, notamment, la réparation des séquelles tardives de l'internement et de la déportation, est complété par un alinéa rédigé comme suit :

« une captivité d'une durée de six mois, allant sans interruption de la date de l'arrestation à celle de la libération du lieu d'internement, pour autant que le taux d'invalidité octroyé par la commission des pensions de réparation soit supérieur à 25 %. »

G. BEGHIN.
N. HOUGARDY.
E. CUVELIER.
N. MISEREZ.
H. LAHAYE.
J. JOTTRAND.

Van een andere kant is het wel aan te nemen, dat zij, dank zij hun algemene toestand, die minder lang te lijden had, konden weerstand bieden aan de dood totdat zij tenslotte konen worden bevrijd; rekening houdend met deze gegevens, is het dan ook geoorloofd een invaliditeit ten bedrage van 10 % als vergoeding van de nakomende gevolgen van internering en deportatie toe te kennen aan de politieke gevangenen die ten minste zes ononderbroken maanden gevangenschap hebben ondergaan, sedert de dag van hun aanhouding tot die van hun bevrijding, voor zover het invaliditeitspercentage als vergoeding voor de geleden schade hoger ligt dan 25 %.

**

VOORSTEL VAN WET

ENIG ARTIKEL.

Artikel 16, § 1, van de wet van 7 juli 1964 die onder meer voorziet in de vergoeding van de nakomende gevolgen van internering en deportatie, wordt aangevuld met een lid, luidend als volgt :

« van een gevangenschap van zes maanden, die zonder onderbreking geduurd heeft van de dag van aanhouding tot die van bevrijding uit de plaats van internering, voor zover het invaliditeitspercentage, toegekend door de Commissie voor vergoedingspensioener hoger ligt dan 25 %. »